

הפירושים שבכוה, דכיות היינו שם אד', ובבבצה היינו שם הוי' 21, יראה עילאה ויראה תחאה, חכ' עילאה וחכמה תחאה וכו'. שבכלדות היא העבודה שלפנים משורת הדין, ומשום זה בא ענין נשיאת הפנים, שהיא המשכה נעצית יותר גם מבחי' יאר' הוי' פניו אליר, היינו אתעלד"ע שלמעלה לגמרי מאתעלד"ת, כי כאשר העבודה היא באופן נעצה כזה, הרי אז ההמשכה היא שלא בערך בבחי' נשיאת פנים כו'.

אמנם המשכה זו צריך שיהי' לה כלי למטה, וזהו מה שממשיך וישם לך שלפם, כי כדי שיהי' אפשר לחבר את הגילוי שלמעלה מגדר אתעלד"ת שיומשך למטה, לזה צריך לענין השלום, שהיא החזרה, שהלמד חורה משים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה. ועד שכן הוא גם בעולם כפסק הרמב"ם 23 מעלה התורה ניתנה בשלום דקאי 25 על בעולם, וכמ"ל 24 הוי' עוז לעמו יתן הוי' יברך את עמו מה שמסיים ושמו את שמו גו', שם המנוחה ושם המפורש (ישם העצם 26) שהי' נקרא בגילוי בביהמ"ק 27, נאח"כ מסיים ואני אברכ, אני הוא אוהיות אני כנ"ל, שההמשכה היא מבחי' תחת, מבחי' אין, וזהו הקשר בין ענין זה, לחזירת הברכה, יברכה, כי דוקא במקום הכי תחתון, בבחי' יברכה שבטבע, נמשך ואני אברכ, בחי' אין, שזהו ענין ברכה בראש וברכה בסוף 28.

ויש לקשר ה' דרגות אלו שבברכה כהנים, גם עם ה' הדרגות שבתורה שנתבארן לעינינו 29, כמבואר בהמשך חרס"ק 30 שבפסוק זה מבוארים ה' ענינים, א' ואהי' אצלו אמון ב' ואהי' שעשועים גו' משחקת לפניו בכל עת, ד' משחקת בתכל ארצו, ה' ושעשועי את בני אדם, דגם בפסוק זה ההמשכה היא מענין החכ שבכתר, ואהי' אצלו אמון, ע"ד המבואר כאן, שההמשכה היא בחי' כה תברכה, אוהיות בכתרו, ואני אברכם בחי' אין, וזה נמשך למטה מטה עד ושעשועי את בני אדם, שגם כפי שהתורה היא למטה, את בני אדם, הרי היא בחי' שעשועי, שעשועי המלך בעצמותו, ועד"ו מבואר כאן שענין הברכה דכתר, נמשך כיברכה למטה (וגם ברכה זו שייכת

(21) ראה פרס (שכ"ג) ומא"א וקה"י בערכם. (22) סנהדרין צט, ב. (23) סוף הל' תנוכה. (24) תהלים כט, יא. (25) ראה זכחים קטו, א ובפרש"י שם. מכתב כללי דימי הנבלה ש.ו. וש"ג. (26) פרס ש"ס. מו"ג ח"א פס"א ואילך. עיקרים מאמר ב' פכ"ח. (27) סוטה לח, א. ובפרש"י שם. וראה גם אוה"ת פרשתנו ע' רעה. (28) ראה סו"ה תקס"ו שם ע' רלד (פס"י). (29) בד"ה ואהי' אצלו אמון דחנה"ש (לעיל ע' קנב ואילך). (30) ע' עג ואילך.

לחורה, וכנ"ל שענין השלום הוא ענין התורה, ובכל ה' הדרגות הנ"ל, מיברכה עד ואני אברכם. וכיון שקוב"ה אסתכל באורייתא וברא עצמא 31, הרי כשם שיש ה' דרגות בתורה, כ"ה גם בעולם, שיש ד' עולמות אבי"ע, ולמעלה מהם היא הבחינה החמישית. ועד"ו מבואר בענין ארבע הדרות ההיינה לכם (וחמישית לפרעה 32, ועד"ו הו"ע ד' אוהיות שם הוי' וקוצו של יו"ד. וכן בכמה ענינים 33.

וזהו רצון שעי' מעשינו ועבודתנו, ונפרט באופן דלפנים משוה"ד יקויים מ"ש כאן, ושמו את שמי גו', שיהי' גילוי שם הוי', כשם שאני נכתב כך אני נקרא 34, לא רק זה זכרי אלא זה שמי לעולם 35, שבמקום שיהי' לעלם כתיב מלשון העלם 36, יהי' שם הוי' בגילוי, וכבר הי' לעולמים מעין זה בשעת מ"ת, כמבואר בתניא 37, דיי' שמו"ש לעולמים לשון רבים יש בו ב' פירושים, א' שנמשך הגילוי בכל עולמות אבי"ע, ב' שהגילוי הוא באופן נצחי, לעד ולעולמי עולמים, ובגילוי יהי' בארץ השביעי כמבואר בהגהה בתניא שם (ובאריכה ככלה דרושים) דעיקר קבלת השכר הוא בארץ השביעי, אמנם טועמי' חיים זכו וטועמים מכל תבשיל ותבשיל גם בארץ הששי בערב שבת 38, במהרה בימינו ממש, כביאת משיח צדקנו.

(31) זח"ב קסא, א. (32) ויחי מז', כד. (33) ראה אוה"ת שבת שובה ע' א'תקה ואילך. (34) פסחים ג, א. (35) שו"ת ג, טו. (36) לקו"ת במדבר ה, ג. וש"ג. (37) פל"ו (מו, א). (38) ראה לקו"ש חס"ו ע' 282. וש"ג.